

Núm. de Protocol: 2000046/2017
Núm. de Rotlle: TSJA-0000047/2018

SENTÈNCIA 63-2018

PARTS:

Apel·lant: Sr. J.D.C.
Representant: *Ídem*
Advocada: Sra. J.O.O.

Apel·lat: GOVERN D'ANDORRA
Representant: Sra. I.M.D.M
Advocada: Sra. C.N.M.

COMPOSICIÓ DEL TRIBUNAL:

President: M. I. Sr. Albert ANDRÉS PEREIRA
Magistrats: M. I. Sr. Bernard PLAGNET
M. I. Sra. Elsa PUIG MUÑOZ

Andorra la Vella, vint de juliol de dos mil divuit.

El Tribunal Superior de Justícia, Sala Administrativa, ha vist el recurs d'apel·lació a les actuacions número 2000046/2017.

En la tramitació d'aquestes actuacions han estat observades les prescripcions legals, i ha estat ponent el magistrat **Sr. Albert ANDRÉS PEREIRA**, el qual expressa el parer del Tribunal.

ANTECEDENTS DE FET

1.- La sentència de 28 de febrer de 2018 de la Secció Administrativa del Tribunal de Batlles va desestimar la demanda interposada pel Sr. J.D.C. contra el GOVERN, en què impugnava la resolució de la Secretària d'Estat de Justícia i Interior de 30 de març de 2017, confirmada per acord del

Govern de 10 de maig del mateix any, per mitjà de la qual es va denegar la renovació de l'autorització de residència i treball de l'interessat.

2.- Disconforme amb aquesta resolució, l'agent ha interposat recurs d'apel·lació davant d'aquesta Sala, el qual es fonamenta en les següents al·legacions:

a) Els fets que han donat lloc a les resolucions impugnades són totalment aïllats i no són expressius d'una conducta perillosa que pugui atemptar contra la tranquil·litat pública.

b) No s'ha tingut en compte l'arrelament de l'interessat a Andorra, tant laboral com familiar, ja que resideix al Principat des de l'any 1989 i conviu amb la seva esposa i té dues filles, aquestes de nacionalitat andorrana.

3.- La representació del GOVERN s'ha oposat al recurs i ha sol·licitat que es confirmi íntegrament la sentència apel·lada, que considera plenament ajustada a dret.

4.- Un cop trameses les actuacions a aquesta Sala, s'ha designat el magistrat ponent i han quedat vistes per a deliberar i decidir.

FONAMENTS DE DRET

Primer.- La Sala Administrativa del Tribunal Superior de Justícia és competent per a conèixer del present recurs, segons els articles 39.3 de la Llei qualificada de la Justícia i 160 de la Llei qualificada d'immigració.

Segon.- Les resolucions administratives impugnades han denegat la renovació de l'autorització de residència i treball de l'interessat, per la seva implicació en les dues actuacions penals que recull la sentència apel·lada. En primer lloc, en data 9 de juliol de 2015, l'agent va ser detingut, posat a disposició judicial i ingressat al Centre penitenciari, per la comissió d'un delictes major d'abús sexual amb prevalença a menor d'edat, fet pel qual no consta que hagi sigut encara jutjat. En segon lloc, el 21 de juliol de 2016 va ser condemnat per ordenança penal, com autor d'un delictes major d'exhibicionisme davant de menors, a la pena de 5 mesos de presó condicional, amb suspensió de la condemna per 4 anys, i multa de 500 €.

Tercer.- L'article 67 de la Llei qualificada d'immigració disposa que:

“Només és motiu de denegació de la sol·licitud de renovació d'una autorització d'immigració la constatació d'un o més dels supòsits següents:

(...)

d) El fet de representar un risc per a la seguretat de l'Estat, de les persones o dels béns i per a l'ordre públic en general”.

Com ha declarat aquesta Sala en reiterades ocasions sobre la naturalesa de les potestats administratives en aquesta matèria (v. sentència núm. 32-2014, d'11 de juliol):

“...es tracta d'una mesura enquadrada en el marc de la policia administrativa d'estrangers, la finalitat de la qual no és altra que la salvaguarda de l'ordre i la seguretat públics enfront de conductes que resultin susceptibles de pertorbar-los.

Aquesta mesura de policia té una substantivitat pròpia, no revesteix caràcter sancionador i té una finalitat merament preventiva, basada en l'apreciació d'una conducta, degudament contrastada, que pugui fer racionalment preveure la probabilitat d'ulteriors atemptats contra la tranquil·litat pública”.

Quart.- En aquest cas, no ofereix dubtes que la conducta de l'agent, que està processat per un delictes major d'abús sexual amb prevalença a menor d'edat i condemnat per un altre delictes major d'exhibicionisme davant de menors, constitueix un risc per a la seguretat de les persones, en els termes que preveu l'esmentat article 67.d) de la Llei qualificada d'immigració.

Cal tenir en compte la importància del bé jurídic protegit per la norma penal, que es refereix en ambdós casos a la llibertat sexual, i especialment el fet de que s'han vist afectats menors d'edat. A més, resulta enormement rellevant que es tracti de conductes repetides en el temps. En efecte, encara que l'agent havia estat detingut i ingressat al Centre Penitenciari el mes de juliol de 2015 com a conseqüència del primer dels fets abans esmentats, l'any següent (juliol de 2016) va cometre el delictes d'exhibicionisme pel qual fou condemnat, en haver estat sorprès quan es masturbava davant de dues menors.

Si l'existència d'un risc per a la seguretat de l'Estat, de les persones o dels béns, i per a l'ordre públic en general, és pot deduir legítimament de l'actuació prèvia de les persones concernides, aquesta projecció al futur de la conducta precedent resulta molt més justificada quan, com succeeix en aquest cas, l'interessat ha participat de forma repetida en actuacions que incideixen negativament en un mateix bé jurídic, com és aquí la llibertat sexual de les persones.

Cinquè.- Un cop establert que la conducta de l'agent suposa un risc per a la seguretat de les persones, s'ha d'examinar si la mesura adoptada per l'Administració resulta ser en aquest cas proporcionada.

La qüestió planteja una especial rellevància, ja que el recurrent té un arrelament innegable a Andorra. D'una banda, resideix de forma pràcticament continuada des de 1989 i ha vingut desenvolupant una activitat laboral. En segon lloc, resideixen al Principat la seva esposa i les seves dues filles, aquestes darreres de nacionalitat andorrana, una de les quals es menor d'edat i es troba escolaritzada.

La sentència apel·lada posa de relleu que no s'ha proposat ni practicat cap prova encaminada a acreditar la relació que existeix en l'actualitat entre el recurrent i la seva esposa i filles, especialment com a conseqüència de la implicació d'aquell en els fets pels quals ha estat processat i condemnat, respectivament. Aquesta mancança probatòria és certa, encara que no desvirtua per ella mateixa l'existència d'uns vincles familiars ben establerts.

De tota manera, s'ha de considerar prevalent la seguretat de les persones que s'ha vist compromesa en aquest cas per l'actuació de l'agent. Es tracta d'uns fets particularment execrables que han afectat menors d'edat, que són especialment vulnerables, i, a més, es tracta de conductes repetides, la qual cosa incrementa el risc de que es tornin a produir.

D'altra banda, encara que la vida familiar de l'interessat es veurà lògicament afectada, no s'ha adoptat una mesura d'expulsió, que resulta més greu en la mesura en què comporta la prohibició d'entrada en el territori andorrà, ni tan sols en règim turístic (article 129 de la Llei qualificada d'immigració), mentre que la denegació de l'autorització de residència no comporta aquest efecte tan rigorós.

En conseqüència, malgrat el temps de residència del recurrent al Principat, existeix una situació de risc per a la seguretat de les persones, que acrediten les actuacions dels tribunals penals, per la qual cosa procedeix desestimar el recurs i confirmar la sentència apel·lada.

Sisè.- No s'aprecia una especial temeritat ni mala fe que justifiqui la imposició de les costes causades en aquesta instància.

DECISIÓ

En atenció a tot el que s'ha exposat, el Tribunal Superior de Justícia, Sala Administrativa, en nom del poble andorrà, decideix:

Primer.- Desestimar el recurs d'apel·lació que interposa el Sr. J.D.C. contra la sentència dictada el 28 de febrer de 2018 per la Secció Administrativa del Tribunal de Batlles, la qual es confirma en els seus propis termes.

Segon.- No efectuar un especial pronunciament sobre les costes d'aquesta instància.

Aquesta sentència és ferma i executiva.

Manem que una vegada s'hagi complert el que disposa l'article 76 de la Llei de la Jurisdicció Administrativa i Fiscal es lliurin els autes originals amb la certificació d'aquesta sentència al Tribunal de Batlles, Secció Administrativa del qual procedien, i que s'arxivin les actuacions del Tribunal.

Així, per aquesta nostra sentència, definitivament jutjant, ho manem i signem.